

ביאורים | המלבין פני חברו כאילו שופך דמים

לכל אדם יש שני גורמים המרכיבים אותו: גוף ונפש. אדם חולה שגופו נפגע או נחלש מאוד, ייראה כפוף ומסכן כי גופו פגוע. בנוסף לכך, גם אם אדם בריא לחלוטין בגופו, אם הוא יאבד את המוטיבציה לחיות, או את האמון בחייו וכוונותיו, גם הוא יראה כפוף, שבור ומסכן. שתי דרכים יש 'למחוק' אדם מעל פני האדמה. דרך אחת היא לפגוע בגופו, בחץ או במכה - ואז הוא ימות. אך יש דרך נוספת, והיא אולי קטלנית הרבה יותר: לפגוע בנפשו, בזקיפות הקומה שלו, בערכו, ולהפוך אותו לשבר כלי. הוא ימשיך לחיות, אבל ניטלה ממנו החיות. גופו ימשיך לנוע, אך הוא יהיה כמו שקית ריקה שאיבדה את כל ערכה. **המלבין פני חברו ברבים הוא אחיו התאום של שופך הדמים**, שניהם עושים את אותה פעולה. שניהם נוטלים את החיים מקורבנם.

לשון הרע בכתב | הלכות

על חטא **לשון הרע** אפשר לעבור הן בדיבור והן בכתובה. מידע מבזה ודברי גנאי במכתבים אישיים, SMS, אי-מייל, ספרים, עיתונים, כרוזים ומודעות קיר - גם הם **לשון הרע**. שרה יקרה, ... מאז שנסעת מתנהגת לאה חברתנו גרוע יותר מאשר בעבר. חנה ורחל נכשלו במבחנים רבים. קשה להאשים אותן מכיוון שהמורים לא הכינו את הכיתה כראוי... אל תשכחי לכתוב את המתחדש אצלכם - בעברו השני של האוקיינוס. שלך בנאמנות, רבקה לפני שליחת מכתב או דואר אלקטרוני - בדוק אותו **מלשון הרע!** (מתוך 'צפור לשונך' עמוד לג)

דברים שבלב | זאב!!! זאב!!!

"זאב!!! זאב!!!" צעקה נוראית הפרה לפתע את השלווה. שלושה גברים חסונים יצאו לדרך ודרכו את נשקם. בהגיעם אל המקום שממנו בקעה הצעקה, ראו את יוסי הרועה יושב לו ליד הכבשים ומתלגלג מצחוק... מיד הבינו שנפלו קורבן לעוד אחת מהבדיחות הלא מוצלחות שלו. הם חזרו כלעומת שבאו, אך לא לפני שהעמידו את יוסי במקומו בצעקות ובתוכחות, והלה כבש פניו בקרקע בבושה. לאחר שעתיים נשמעו שוב צעקות אימות: "זאבים!!! הצילו!!!". לאחר שהחליפו מבטים זה בזה דרכו את הנשק והחלו לרוץ, משוכנעים שהפעם זה אמתי. כשהגיעו לא האמינו למראה עיניהם: יוסי שוכב על הדשא, מנסה לבלום את פרצי הצחוק בחוסר הצלחה, הכבשים רועות להן בנחת, ומסביב שלווח... בפעם השלישית, כשצעק יוסי בקולי קולות לאחר שזאב הסתער על העדר, אף אחד כבר לא הקשיב. המילים שלו נשארו תלויות באוויר... מילים. כל כך הרבה כוח יש בהן - לטוב ולרע. הכול תלוי בגורם חשוב אחד: האם שומרים עליהן או לא. מי שזורק את המילים שלו סתם כך, מספר סיפורים מנופחים בלי כיסוי, מבטיח הבטחות ולא עומד בהן - הופך את הדיבור שלו לזול. אף אחד כבר לא מתייחס אליו ברצינות. רק מי ששומר על כל מילה שלו, מי שיודעים שכשהוא מדבר זה רציני, רק אצלו הדיבור יוכל להיות משמעותי ומלא כוח. ממש כמו סכין חדה מאוד; אם שומרים אותה היטב - היא חותכת מצוין, אך אם מבזבזים אותה על דברים פשוטים היא מתקרה ונהרסת. חז"ל אומרים שהשתיקה יפה לחכמים, קל וחומר לטיפשים; אז אם אין מה לומר - באמת חבל לקשקש, זה פוגע במילים שאנחנו רוצים לומר באמת.

והרי דברים קל וחומר, מה מרים שלא דיברה אלא שלא בפניו של משה ולהינתן של משה ולשבחו של מקום ולבנינו של עולם כך נענשה, כל המדבר בגנותו של חברו ברבים - על אחת כמה וכמה. (ספרי כי-תצא)